21 Търново

Шатата столица
Стара трапезица
Дреска е горница
От слава вдовица!

Днтра ли предсъхна
Тъй не облива
Духом ли издъхна
Тъй мъчнотлива
Кит че не е жива.
Отиде ли съдуди се
Тъй ли обади се
За чиав твърдиня
2) Нова твой гординя —
1) Народна светиня.

—o—

22 Тъй мъдро

Тъй ли мъдро свято мило
Дъно аз сам се родих —
Тъй хора мер кръчо
Изкоа сам тъй малък бих
Там дъмъ ли жривдо
На тъй хубав ридеа
Там дъдъ ли издрдо
Там съ тъй хъмна гробница.
Там съ нат'ад къщи дворе
Там се български жривей
Там се българска говори
Български се тъмно пъй.
О, готов сам за тъй мъдро
Да умра, да умра
Да не бъде то злочесто
Да му участ (щастие) подобря.

—o—

23 Свой дом

Тъй ли ся гнъздо вие
то е нейний дом
а кранца ров си рие
то е нейний дом
Звери хайдъ по гора та
то е нихний дом
Риби плавет въ вода та
то е нихний дом
А човеку бог е дъжъ —
Изреде все твой дом
И човек е стока стекъл
Дворе и свой дом

—o—

28 Пчелица

Изверка пчелка малечка
Окол цвъдъ чашечка
Тичи, лиа тя по вред
Да събира сладък мед.

Кой ли дада вгре мой
Толкоз ум на пчелин рой?
Кой ли учи от кой цвъ
Да издавдат сорт мед? —
Всяка пчелка знае ая
Изсички бъкки и цвъта
Дъто дават сладо, мед
Обикаяя ги на вред.

—o—

27 Пресъмица в'Есен

Пресъмица потъмняла
На тъпуи си растравяла
Пресъмички, сиви тъчки (розрби)
Храма си вечъ обрнаха
Просо прито овърхаха
Изревец си изгорбраха
Въ подъна си обрнаха
Тъгдъ (за нас) храна на остана
Зима иде, ах горкана
Дъ ця с'вази даде дъна? —
Тъмнъ, тъмнъ, равно поле,
По краи мора и предъ мора
Там да идем, хад'на тъ
Хад на тъ, хад на тъ.

—o—

30 Пъчка се мъти

Не дъй д'розрбъ не поеч
Разпъчкаа си тъ въ стари
От розрбъчкъ не мъчавай
Не дъй ме вкоко тъ мори
Разчухамъ съ тъ, как църкат!
Ако отъ мен на одъ
Помогат ну да ръкат
Тъ мори да ги умори
От тъй кати да за дъжат
Какво ца ли? — Отъ
Да въмат вежъ даже мъжат
1) Такъвъ такат хора зъ
Моля ти се не дъй се качи
Гъдъ дъто да ми разваляш
Не дъй не дъй малко гоначе
Не си добро'ко н' са смъмъ.